

אגנף המִשְׁחָר לשיר

אחרת

נִקְשֶׁת עַל הַמִּצֵּת הָאֶלֶקְטְרוֹנִי שׁוֹב וְשׁוֹב,
וְרֵק בְּרִבִּיעִית הוּא נִעְנָה לָּהּ, הוֹנָה. אֶת
יֹדְעֵת – זוֹהִי לֹא קָלָה בְּכָלֵל, וְהִיא מוֹנֵעַת
מִפְּרֹחַ שֶׁל הָרֶגֶל, מִבֵּית הוֹרֵי, וְחָשׁוֹב

לְגִדֵּעַ, לְסַגֵּל אַחֶרֶת. לֹא לִשְׁאֵת לְשׁוֹא.
אֲבָל כָּל כֶּךָ רְצִית כָּבֵד לַעֲשׂוֹן, יָא אֱלֹהִים, זֶה
חֶזֶק מִמֶּנּוּ, וְאֵין לְלַכֵּת נֶגֶד, אֵין לֹא עִם זֶה.
תְּשׁוּקוֹת פּוֹרְצוֹת לֹלֵא שְׁלִיטָה. רוֹצֶה. אֶת זֶה. עֲכָשׁוּ.

וְעוֹד סְבוֹת הָיוּ, אוֹלִי הָאוֹטוֹבוֹס אַחֵר,
אוֹלִי קָרָה אֶסּוֹן, אוֹלִי חֶמֶס וְהָרָצוֹן,
וְאֵין סִפֵּק שָׁרַע וְהַמִּצֵּת הַזֶּה עוֹכֵר

כָּל רִמְזוֹ לְשִׁלּוֹה, פְּשׁוּט חוֹמֶדֶת לָהּ לְצוֹן,
וּפֶה וְשֵׁם גַּם אֶת רוֹצֶה לִהְיוֹת אֶחָד אַחֵר,
אַחַת שִׁיכּוּלָה לּוֹמֵר, וְלֹא יִקְרָה אֶסּוֹן.

לא נעים

ואַחֲרֵי זֶה כְּמוֹ אִידְיוֹט הִצַּעַתִּי לוֹ כּוֹס מַיִם
אִז הוּא נִשְׁאַר לְלֶגֶם וּלְסֹפֶר לִי סְפוּרִים
עַל קוֹנָטִים וּמְכַנִּיקוֹת – – –

אֶצְלִי כָּכָר הָאֲזֻנִּים
עֲבְרוּ לְהֶאֱזִין לְצִיּוּצֵי הַצִּפְרִים
לְקוֹל הַמְקַדְחִים וְהַבְטוֹן, דְּפִיקוֹת פִּטְיֵשׁ,
גִּנָּנֹת שְׂצוּעָקוֹת: "נָעַם, בּוֹא לִפְהַ מִיד!"

וְכָל זֶה וּשְׁפָתָיו זְזוֹת עֲדִין – כֹּה מִתִּישׁ!
הֶרְחוּב עֵיף כָּל כָּךְ, הַשִּׁישׁ קָר בְּכַף הַיָּד.
הַגּוּף הַרִיק הִזָּה, הָאֵם בְּכָלֵל תִּשְׁוֹקָה הִיתָה בּוֹ?
הָאֵם בְּחֻדְרָיו הָדָם נִשְׁאַב בְּמַהֲירוֹת?
הוּא רַק בִּקְרָה לְרַגֵּעַ, אָבֵל זֶה שְׁלִי בִּטְאָבוֹ
וְהִנֵּה שׁוֹב קָרֵב לְגַעַת,
כְּמָה יְהִירוֹת.

קָרוֹב כָּל כָּךְ, פָּנָיו נִרְאִים לִי שׁוֹב כְּמַעַט נָאִים,
רְצִיתִי לְסַלֵּק אוֹתוֹ,
אָבֵל זֶה לֹא נָעִים.

עוד ז' שקספירי

"היש סיכוי שיזדיינו אתי?"

מאיר ויזלטיר

אָמַר נָא לִי, אִישׁ רוּחַ מְשֻׁלָּהּב,
הַיֵּשׁ סְכוּי שְׁמִבְטָה הָרַע
הֵנַח עַל כָּל דָּבָר כְּבֻעָלִיו,
עֵינֶיךָ הַבּוֹרְקוֹת כְּאַזְהָרָה,
וּמְלוֹתֶיךָ, הַתּוֹבְעוֹת לָךְ
זְכוּת־יֵתֶר שְׁעֵבֶרָה בִּירְשָׁה
לְפָלֵשׁ לַתַּחְתּוֹנִים בְּקִצָּה עֵטָךְ,
בְּדַפּוּס הַמַּעֲנִיק הַלַּת־קִדְשָׁה,
וּזְרוּעוֹתֶיךָ, שֶׁהִדְיוּ הַכְּשִׁיר
לְדַחֵק בְּאַחֲרוֹת, בְּשִׁדְלָנוֹת,
וְאַגְנֵךְ הַמְּשַׁחַר לְשִׁיר,
מְצִיב תַּאֲוָתוֹ כְּאַמָּנוֹת
בְּמָלֵל שְׁגוּרִם לָהֶן לְקַפֵּא –
הַיֵּשׁ סְכוּי שִׁיזְדִּינוּ מִפֶּה?